

'Laat je verleiden door de wind'

Uit Knack van 21/04/2021 20/04/21 om 21:00 Bijgewerkt om 11:02

Op verzoek van Seppe Baeyens maken theatermaakster-schrijfster Martha Balthazar en danser-choreograaf Yassin Mrabtifi *Birds* bij het Brusselse dansgezelschap Ultima Vez.

Marthe Balthazar: 'Ik wil minder dan ooit theater spelen.' © Sofie De Backere

Welke vogel wilt u zijn?

Yassin Mrabtifi: Een quetzal! Zijn vederkleed is oogverblindend kleurrijk. Hij overleeft niet in gevangenschap. Als hij gevangen wordt, doet hij alles om te ontsnappen. Tot het hem lukt. Of tot

hij sterft. Dit is ook de naam van mijn gezelschap. Zonder dans zou ik me gevangen voelen.

Martha Balthazar:Vroeger was ik gek op pimpelmezen. Nu zou ik liever een arend zijn, een vogel die zijn grote vleugels kan uitslaan. Ik droom vaak dat ik kan vliegen.

Tussen welke 'vogels' dansen jullie in *Birds*?

Mrabtifi:We staan met vijftien performers op straat. Letterlijk. Dit stuk is een onderzoek naar dansen en je eigen 'kleur' toevoegen aan de publieke ruimte. Er staan vijftien verschillende 'vogels' - van elf tot zevenenzeventig jaar - op de straat. In ieder mens schuilt een danser. Dat geloof ik echt. Dat is ook wat Seppe Baeyens wil aantonen sinds *Tornar* (2015) en *Invited* (2018).

Jullie regisseren dit stuk als trio. Is dat niet wat veel?

Mrabtifi:Seppe wilde op de scène én aan de regiekant ontmoetingen creëren tussen mensen die op een verschillende manier naar de wereld en dans kijken. Daarom vroeg hij ons erbij. Hij is de ideale katalysator, degene die het overzicht bewaart.

Balthazar:En we vullen elkaar aan: Seppe is ondertussen een ervaren danser, Yassin is geboren in de hiphop maar letterlijk van alle markten thuis en ik ben theatermaker. Al pratend en dansend - vaak vertrekkend vanuit het staan in een cirkel - groeide *Birds*. De muzikanten Al Qaysi Saif Qusay en Stef Heeren kijken toe en antwoorden al musicerend.

Pimpen jullie de straat?

Mrabtifi:Een van de weinige 'decorstukken' zijn parachutes. Door een parachute maak je de wind zichtbaar. *Birds* had evengoed *Wind* kunnen heten omdat het ook daarover gaat: de performers laten zich verleiden door de wind. We hopen dat het publiek dat ook doet en voelt hoe de kracht van de mens in de gemeenschap schuilt. Dat besef ik door de pandemie meer dan ooit.

Hoe heeft 2020 u veranderd?

Balthazar:Ik studeer dit jaar af aan het KASK te Gent maar wil minder dan ooit theater 'spelen'. Het elitaire karakter van theater valt me steeds meer op, net zoals het kapitalistische eraan en hoe vals geëngageerd het soms is. Ik beschouw theater niet meer als een doel maar als een middel om aan de wereld te sleutelen. Nu, bijvoorbeeld, is het een geweldig excuus om samen te komen en, even, een gemeenschap te vormen. Het is een *safe zone* waar je vrijelijk jezelf kunt zijn. Ik hoop dat het publiek dat voelt. En dan vrolijk naar huis terugkeert.

U won de Emile Zola Prijs 2020 met het essay *Five Chapters On Wanting Both Ways*. Nu werkt u mee aan een boek over Netflix?

Balthazar:Klopt. Ik schrijf het essay *Sex Education* in de essaybundel *The Netflix Essays*. Schrijven voelt nu meer als mijn corebusiness. Misschien stap ik enkele jaren het onderwijs in. Volwassenen kunnen oneindig veel leren van jongeren. Dat zijn, voorlopig, mijn toekomstplannen.

Hoe plant u de toekomst, meneer Mrabtifi?

Mrabtifi:Na dit project werk ik aan *Catégories*, een voorstelling waarin ik wil aantonen hoe nutteloos en verlamdend het is om mensen almaar in categorieën te willen indelen. En ik schrijf,

samen met een vriend uit Marokko, aan een opera. Waarom? Omdat het tijd wordt dat ook jongeren de weg terugvinden naar de opera en alle prachtige operaklassiekers.

Birds van Ultima Vez gaat wellicht begin mei in première in de openlucht te Brussel. ultimavez.be

Reageren op dit artikel kan u door een e-mail te sturen naar lezersbrieven@knack.be. Uw reactie wordt dan mogelijk meegenomen in het volgende nummer.